

опредѣлихъ, като их нарекохъ кециеля (престилка), а самиятъ Милоевичъ нарекохъ лудъ.

Като знаехъ тогавашното течение и като гледахъ, че въ това сегашно течение, противно на тогавашното, сѫ въвлѣчени и самитѣ радикали, бѣше ми необяснимо и чудно, за това искахъ да си обясня за това ново явление. Отъ разговоритѣ и обясненията, азъ узнахъ слѣднето. Това течение е искусственно и е създадено отъ чуждъ вѣтъръ, на който изнася да отблъсне сърбскитѣ вѣлни къмъ друга страна; въ това течение се влачжтѣ три категории людие. Първо, людие, които съзнаватъ неестествеността на течението, нъ, водими отъ нѣкакви политически цели, тѣ се носїтъ по това течение и вкарватъ и другитѣ въ него; второ людие, които тоже съзнаватъ неестествеността му, нъ сѫ въвлѣчени отъ страхъ, да не би да изгубїтъ име и положение, и трето людие, които, заблудени отъ първите, носїтъ се по това течение искрено и съ прѣданностъ, като вѣрватъ, че това е най-вѣрното.

Първата категория людие сѫ дипломатитѣ и общественниятѣ дѣйци въ Сърбия и една голѣма частъ отъ ученитѣ и писателитѣ. Тия дипломати, общественни дѣйци, учени и писатели, като почнете съ тѣхъ да се прѣпирате за народността на македонското население и като имъ наведете историята и етнографията, принудени сѫ, нъ при четири очи, да признаютъ, че наистина въ Македония и въ источнитѣ крайеве нѣма сърби, нъ що да сторѧтъ, когато отвесѣкждѣ сѫ притиснати и задушени. Вия, казватъ тѣ, имате Чѣрноморе, па имате откъмъ Тракия и Македония и Бѣломоре, а ние сме затворени и нѣмаме отъ никѫдѣ никаква дупчица, прѣзъ коѫто бихме можали да дишемъ. За да имаме слѣдователно прозорецъ на нѣкое море, а Бѣлото-море е най-сгодното, ние дигаме и създаваме това течение. Ами Синьо-море, което всѣкога е било сърбско море, кѫдѣ оставате?

Синьо море, то е отнето отъ Австрия за всѣкога и е изгубено за насъ, отговарятъ тия учени мажъ. А не виждате ли, че това ваше течение къмъ Македония и Бѣло море се произвожда отъ Австрийски вѣ-